

UNIVERSITY OF AMSTERDAM

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Perspectives on stopping behavior : process analyses of stop-signal inhibition

van den Wildenberg, W.P.M.

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

van den Wildenberg, W. P. M. (2003). *Perspectives on stopping behavior : process analyses of stop-signal inhibition*.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

UvA-DARE is a service provided by the library of the University of Amsterdam (<http://dare.uva.nl>)

'*Hora est*' klinkt aan het einde van een lange weg. Die weg leg je niet alleen af, maar ga je samen met anderen. Dit is de plek om die mensen te bedanken.

Allereerst bedank ik oprecht mijn gewaardeerde promotor Maurits van der Molen voor zijn vakkennis, visie en vertrouwen. Hij stippelde de geplaveide route uit en manoeuvreerde me didactisch verantwoord in de goede richting als ik afdwaalde naar zijpadjes of een doodlopende weg insloeg. Maurits, je nauwe betrokkenheid en oprechte interesse droegen bij aan de uitstekende onderlinge verstandhouding, waarbij een wenkbrauw meer zegt dan duizend woorden.

Onderweg toonde copromotor Richard Ridderinkhof zich naast een behulpzame gids ook een aangename compagnon. Als ik het spoor bijster was en alles leek wazig of ver weg, dan draaide Richard de vogelkijker in de juiste stand (of gewoon om) en bood me zo een scherpe blik vanuit een breder perspectief. Richard, bedankt voor je theoretische en praktische hulp; ik heb veel van je geleerd.

Helemaal aan de start van het traject, in Tilburg, staat Geert van Boxtel. Een betere leermeester voor beginnende onderzoekers kon ik me niet wensen. Geert, bedankt voor het stevige marstempo, de onuitputtelijke bagage die je me meegaf en voor de echo's van je klankbord die tot in Amsterdam reiken.

Also, I express my gratitude towards the esteemed members of the promotion committee: Kees Brunia, Albert Kok, Gordon Logan, Peter Molenaar, and Han van der Maas. Thank you for the time and effort put in evaluating the manuscript and for providing your 'go signals' with such short latencies, despite holiday season. Dear Gordon, thank you for our stimulating discussions on stopping data and your significant co-authorship. Kees, dank voor zowel de theorie als je aandeel in het verzamelen van de data (al is dat laatste werkelijk de omgekeerde wereld).

Al dan niet toevallig kruiste mijn pad dat van anderen en velen hielpen me vooruit. Bert van Beek bleek onmisbaar. Zonder zijn ingenieuze op maat gesneden computerprogramma's viel er niets te meten. Verder ben ik Raoul en Han *R-rig* dankbaar voor het simuleren van een slechte klok. Alle (OP-) studenten, patiënten, en leerlingen van de basisschool de Kraal, St. Joan en de St. Petrus en Paulusschool ben ik bijzonder erkentelijk voor hun tienduizenden reactietijden. Chèr Boris, je suis très content de tout ce que j'ai appris de toi et je me réjoue de continuer sous peu notre collaboration féconde et agréable à Marseille. En Sander, dank voor het herfstproject met relatief hoge go-probabiliteit. Dr. Hans Speelman en Rianne Esselink van het AMC wil ik danken voor de prettige samenwerking en hun investering in het werven van deelnemers aan het stimulatieonderzoek en prof. Henk Groenewegen van de VU voor verhelderende discussies over de functie van de STN en het onder de aandacht brengen van bijzonder relevante literatuur.

Merci kamergenoten: Mark voor je tegenvoeten, Rena voor je spreekvaardigheid, Richard voor je Mokumse kwinkslagen (auw!), Hans voor je relativerende diepgang, Annemie voor je evenwichtige balans, en natuurlijk Lourens en Raoul. Jullie twee waren de afgelopen jaren een onuitputtelijke dipoolbron van genuanceerde standpunten en geanimeerde discussies met een fileermes over wetenschap en het echte leven. Allen veel dank ook voor jullie begrip als ik me weer eens behoeftig baadde in Bach.

Eveline en Mariëtte, jullie zijn meer dan goede collega's en maken het sprankelend verschil (deze zin dient dan ook te worden gelezen met een korte maar gedecideerde adempauze na "meer"). Ondanks jullie aanlokkelijk verzoek zou het, met het oog op onze epos-voortgangsverslagen, niet verstandig zijn geweest als ik naar 1006 was verhuisd. Erg aardig dat jullie ervoor gezorgd hebben dat stelling 7 een stelling is.

Ingmar, Brenda en Mark, aardig dat ik van jullie heb mogen afkijken hoe je een proefschrift maakt. Mensen van de 10^e: Ad, Annematt, Atie, Cor, Hilde, Jan, Jasper, Louis, Maartje, Margot, Riek, Silvan, en Trudy, mensen van de 6^e: Robert en Ingrid, en mensen van de 5^e: Conor (also many thanks for your eloquent English style and content), Ellen, Grote Peter en Kleine Peter; dank allemaal voor een groet onderweg, een kop koffie tussen de etappes door, een spannend verhaal en het consequent terugbrengen van mijn schaar.

Jeroen en Stefan, jullie lopen al een tijdje mee. Ik ben jullie erg dankbaar voor onze (vertr)ouwde vriendschap, ook al heb ik niets met auto's. En Susan, voor nabij terwijl ver weg.

Paranimfen Annemie en Raoul, fijn dat jullie me bijstaan op Witte Donderdag. Maar zeg nou zelf; in hartje Amsterdam is de kans op een kraaiende haan na drie leugenachtige antwoorden toch verwaarloosbaar klein?

Tenslotte kom ik altijd weer terug op de boerderij in Soerendonk. Pap en Mam, Marlies en Edwin: bedankt voor thuis. Wat is een reis zonder?

Een parabel ter afsluiting of voorbereiding.

'Dag meneer Hettema', zei Maarten, hij stond op. 'Meneer Beerta is naar Middelburg.'

'Hij zal niet naar Middelburg zijn', zei Buitenrust Hettema met een scheef lachje. Hij gaf Maarten een hand.

'Nee, maar ik was toevallig in de buurt en ik wou eigenlijk eens in je kaartsysteem kijken.'

'Dat kan,' zei Maarten aarzelend. 'Wat wilt u weten?' ...

'Niet iets in het bijzonder. Het is meer om eens te kijken hoe het is opgezet... Welke indeling heb je gevolgd?' vroeg hij.

'Het heeft geen indeling. Het is een trefwoorden-catalogus.'

Hij trok een willekeurige bak open en schoof hem langzaam weer dicht. Buitenrust Hettema keek hem enigszins bevreemd aan.

'Maar dan heb je toch een lijst van trefwoorden?'

'Nee. In principe staat ieder woord erin.'

Buitenrust Hettema trok een la open en ging met zijn vingers door de fiches. Hij stakte. 'Ik zoek nu buxus, maar dat staat er niet in.'

'Een ogenblik, zei Maarten. Hij liep naar zijn machine, nam een rood fiche van een stapel, draaide dat erin, tikte linksboven "buxus" en daaronder, op de eerste regel, "zie: palm" en kwam met het fiche terug naar de bakken.

'Nu staat het erin,' zei hij terwijl hij het fiche op de opengemaakte plaats zette.

(J.J. Voskuil, Het Bureau 1, pp. 549-550).

... moraal: onderzoek is nooit af.

Wery

Amsterdam, 24 februari 2003